

NĚKOLIK REAKCÍ NA ROZŠTĚP, ZDRAVÍ A POVAHU SBT (AvH)

Od doby, co jsem se zmiňoval o svých zkušenostech s rozštěpy u psů, jsem obdržel mnoho a mnoho reakcí, což poukazuje na fakt, že je tento problém poměrně rozšířený. Bohužel však pro toto téma nejsem tou správnou osobou. Sice se mohu pokusit tuto záležitost nějakým způsobem zmírnit v Nizozemsku, ale ve Velké Británii je jedním ze způsobů řešení tohoto problému otevřenost, plná koordinace a spolupráce s chovatelskými kluby.

Co se týká podzimního článku paní Anne Mitchell, rád bych reagoval na její poslední větu: „(...) ale stále se zamýšlím nad tím, proč obviňujeme krycího psa za všechny zdravotní potíže vrhu. Po psovi může být 20 vrhů štěnat bez jediného problému a pak najednou 1 vrh plný abnormalit (...)“ Moc dobře vím, že se nejedná o problém typu 1+1=2, ale ve zkratce: Pokud je po krycím psovi z 20 vrhů pouze 1 nebo 2 problematických, měl velké štěstí, že bylo tolik geneticky čistých fen. Ale právě ten 1 nebo 2 problematické vrhy upozorňují na přenašečství, takže otázka zní: KOLIK PŘENAŠEČŮ V TĚCHTO 20 VRZÍCH VYPRODUKOVAL?

Dalším bodem, který mě trápí, je rychle rostoucí tendence chovatelů klást velký důraz na hlavy a zapomínat na všechno ostatní. Standard Stafforda jasně popisuje následovně: „i přes svou muskulaturu je SBT aktivní a agilní“.

Měl jsem tu čest být toto léto pozván na výstavu Wealdstone and Northolt Canine Society, kam bylo přihlášených 62 psů (včetně 5 šampionů a dalších několika velice úspěšných psů). I přes to jsem byl po výstavě velmi zarmoucen. Bylo pro mě velkým zklamáním nevidět ve skupině tak úspěšných psů ani polovinu zdravých jedinců. Možná 75 % psů neslo příliš hmoty a stejné procento vykazovalo netypický „buldočí“ pohyb (široký vpředu, úzký vzadu).

Dalším nebezpečím v chovu výstavních psů je ztráta typického charakteru a temperamentu. Často slyšíte, že povahu a temperament bojového plemene prokážete pouze v ringu. To je naprostý nesmysl. První odstavec Standardu SBT je zcela jasný. Když si ho důsledně přečtete a budete ke svému psovi alespoň trochu kritičtí, hned budete vědět, co je na něm dobrého a co špatného.

Sami moc dobře víte, zda je váš pes nervózní nebo zda má nedostatek temperamentu atd. atd. a věta: „nelze otestovat povahu psa“ je směšná. Standard SBT neříká, že se SBT musí osvědčit jako bojový pes. Naopak definuje SBT jako všestranné plemeno s nezkrotnou odvahou, vysokou inteligencí, náklonností k přátelům a především k dětem, důvěryhodnou a stabilní povahou. Tím tedy v žádném případě nemyslí psa, který se třese pod stolem, když praskne dětský nafukovací balonek nebo psa, kvůli kterému se skoro musíte stát psím psychologem.

Po přečtení výše napsaného si uvědomuji, že nejsem příliš optimistický, přesto však doufám, že mi tuto kritiku odpustíte. Nakonec bych ještě rád řekl, že pro každý neúspěch nalezneme výmluvu, ale naše HOBBY je snaha odchovat perfektního Stafforda, ne SBÍRÁNÍ VÝMLUV.

Staffordšířský bulteriér je hladkosrstý pes. Měl by být na svou velikost velmi silný a i přes svou výraznou muskulaturu aktivní a pohyblivý.

Volně přeložil Dominik Záliš (Domidar Dogs Kennel), květen 2019.